

Strona w postępowaniu głównym

Trajan Beszkow

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy interpretować pojęcie „nowego postępowania karnego”, zawarte w decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej; czy to postępowanie musi być związane z ustaleniem ponoszenia winy za popełnione przestępstwo czy też dopuszczalne jest, aby chodziło o postępowanie, w ramach którego zgodnie z krajowym prawodawstwem drugiego państwa członkowskiego wymierzona uprzednio na mocy orzeczenia sądu kara powinna absorbować inną sankcję lub być z nią połączona, lub odpowiednio należy orzec o jej odrębnym odbyciu?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 w związku z motywem 13 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on krajowe uregulowanie prawne, w którym przewidziano, że procedura – niezbędna przy uwzględnieniu uprzedniego wyroku wydanego w innym państwie członkowskim – nie może zostać wszczęta przez skazanego, a jedynie przez państwo członkowskie, w którym wydano uprzedni wyrok, lub odpowiednio przez państwo członkowskie, w którym prowadzone jest nowe postępowanie karne?
- 3) Czy art. 3 ust. 3 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo prowadzące nowe postępowanie karne zmieniło sposób wykonania kary wymierzonej w państwie członkowskim, w którym wydano uprzedni wyrok, w tym także w wypadkach, w których zgodnie z krajowym prawodawstwem drugiego państwa członkowskiego wymierzona w uprzednim orzeczeniu sądu kara powinna absorbować inną sankcję lub być z nią połączona, lub odpowiednio należy orzec o jej odrębnym odbyciu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 29 marca 2016 r. – Biedrība „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas
Autoru apvienība”/Konkurences padome**

(Sprawa C-177/16)

(2016/C 200/18)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji: Biedrība „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība”

Strona pozwana w pierwszej instancji: Konkurences padome

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 102 [akapit drugi] lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ma zastosowanie w sporze dotyczącym stawek cenowych ustalonych przez krajową organizację zarządzania prawami autorskimi, w sytuacji gdy wspomniana organizacja pobiera także wynagrodzenia za utwory zagranicznych twórców i ustalone stawki mogą zniechęcić do wykorzystania tych utworów w danym państwie członkowskim?
- 2) Czy w celu ustalenia zakresu pojęcia niesłusznych cen zastosowanego w art. 102 [akapit drugi] lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w dziedzinie zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi jest właściwe i wystarczające, i w jakich wypadkach, dokonanie porównania między cenami (stawkami cenowymi) na rozpatrywanym rynku a cenami (stawkami cenowymi) na graniczących z nim rynkach?

- 3) Czy w celu ustalenia zakresu pojęcia niesłusznych cen zastosowanego w art. 102 [akapit drugi] lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w dziedzinie zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, jest właściwe i wystarczające wykorzystanie wskaźnika parytetu siły nabywczej opartego na produkcie krajowym brutto?
- 4) Czy należy dokonać porównania stawek cenowych w odniesieniu do każdego odrębnego ich segmentu, czy też w odniesieniu do średniego poziomu stawek cenowych?
- 5) W jakiej sytuacji należy uznać, że różnica w stawkach cenowych analizowanych w ramach pojęcia niesłusznych cen zastosowanego w art. 102 [akapit drugi] lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej jest znacząca, skutkiem czego na podmiocie gospodarczym zajmującym pozycję dominującą ciąży obowiązek wykazania, że jego stawki cenowe są słuszne?
- 6) Jakich informacji można zasadnie oczekiwać od podmiotu gospodarczego w celu wykazania słusznego charakteru stawek cenowych dotyczących utworów objętych ochroną z tytułu praw autorskich w ramach stosowania art. 102 [akapit drugi] lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w sytuacji gdy koszt wspomnianych utworów nie może zostać ustalony w taki sam sposób, jak w wypadku towarów o charakterze materialnym? Czy chodzi jedynie o koszt administrowania organizacją zarządzania prawami autorskimi?
- 7) Czy w wypadku naruszenia prawa konkurencji należy wyłączyć z obrotu organizacji zarządzania prawami autorskimi, w celu ustalenia grzywny, wynagrodzenia zapłacone twórcom przez wspomniany podmiot gospodarczy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 kwietnia 2016 r. – Peter Fisher, Stephen Fisher, Anne Fisher/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-192/16)

(2016/C 200/19)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber).

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peter Fisher, Stephen Fisher, Anne Fisher

Druga strona postępowania: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Strona zainteresowana: Her Majesty's Government of Gibraltar

Pytania prejudycjalne

1. Do celów art. 49 TFUE (swoboda przedsiębiorczości) oraz w świetle konstytucyjnego stosunku pomiędzy Gibraltarem a Zjednoczonym Królestwem:
 - 1.1 Czy Gibraltari i Zjednoczone Królestwo należy traktować w ten sposób, że wchodzi one w skład jednego państwa członkowskiego a) do celów prawa Unii, a jeżeli tak, to czy niesie to ze sobą skutek tego rodzaju, że art. 49 TFUE nie ma zastosowania pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Gibraltarem, z wyjątkiem sytuacji, w jakich może mieć on zastosowanie wobec aktu wewnętrznego, lub alternatywnie b) do celów art. 49 TFUE rozpatrywanego odrębnie w ten sposób, że artykuł ten nie ma zastosowania, z wyjątkiem sytuacji, w jakich może mieć on zastosowanie wobec aktu wewnętrznego? Alternatywnie,
 - 1.2 Mając na uwadze postanowienie art. 355 ust. 3 TFUE, czy Gibraltari posiada konstytucyjny status odrębnego względem Zjednoczonego Królestwa terytorium w ramach Unii Europejskiej, skutkujący tym, że albo a) korzystanie ze swobody przedsiębiorczości w stosunkach pomiędzy Gibraltarem a Zjednoczonym Królestwem należy traktować jako handel wewnątrzunijny do celów art. 49 TFUE, lub b) art. 49 TFUE stosuje się w celu zakazania ograniczeń w korzystaniu ze swobody przedsiębiorczości przez obywateli Zjednoczonego Królestwa w Gibraltarze (jako odrębnym podmiocie)? Alternatywnie,